

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΙΚΡΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

Τελουμένον Αγιασμοῦ εὐτρεπίζεται μικρὰ τράπεζα καὶ τίθεται ἐπ' αὐτῆς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ξύλινος ἀργυρόδετος Σταυρός, θυμιατήριον (κατζίον), δοχεῖον μεθ' ὕδατος καθαροῦ, δύο κηροπήγια, ἐν οἷς ἀνάπτονται κηρία καθαρὰ, μικρὰ δέσμη βασιλικῶν ξηροῦ καὶ λευκὸν καθαρὸν μάκτρον. Συνηγμένων δὲ πάντων ἄρχεται ἡ Ἀκολουθία, τοῦ ἱερέως, ὡς καὶ ἐν πάσῃ ἱεροπραξίᾳ, φέροντος ἐπιτραχήλιον, τοῦ δὲ διακόνου στιχάριον σὺν ὁραρίῳ.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς

σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτοῦς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς, νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ

ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σου· σοὺς γὰρ
δούλους σφάζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα

ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

*Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Τροπάρια τῆς
Θεοτόκου κατ' ἀλφάβητον μετὰ στίχον· "Ὑπεραγία
Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς."*

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ
τεκούσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε
σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας. (δίς)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε,
καὶ βοῶμεν, πανάχραντε Δέσποινα, παντὸς
κινδύνου ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βασιλέων, Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων
καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ
προστασία τοῦ κόσμου, Πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει,
καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σου, τῶν
Ὁρθοδόξων Μαρία Θεόνυμφε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δός, Χριστέ μου, καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ
ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ
τεκούσης πρεσβείαις, ὡς εὖσπλαγχνος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ σέ μου τάς ἐλπίδας ἀνέθεμην,
Θεοτόκε· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ
δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζώωσόν με, ἡ τεκοῦσα Ζωοδότῃν
καὶ Σωτῆρα· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου,
εὐλογημένη, ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρὶ
σου συλλαβοῦσα, Παρθένε πανάμωμε, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις, σῶσον τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ
λόγον, τὸν Λόγον, Πανύμνητε, αὐτὸν
δυσώπει, σῶσαι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλεὼν μοι τὸν Κριτὴν τε καὶ Υἱόν σου,
ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις ἀπέργασαι, Δέσποινα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι τό, Χαῖρε,
Θεοτόκε, ἀγνή ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες
πρεσβείαις σου σῶζεσθαι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου,
καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι,
θεογεννήτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ παρίδῃς τάς δεήσεις τῶν σῶν
δούλων, δυσωποῦμεν, Πανύμνητε
Δέσποινα, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης
περιστάσεως.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων,
καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱεραῇ
σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοί, Θεοκυῆτορ· δι'
ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγέννηται ὁ πάντων
Κτίστης ἐκ σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη
ιατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, καὶ
θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε, ἡ τεκούσα τὸν
Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης
ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης τοὺς
σοὺς δούλους, Πανάχραντε Δέσποινα, καὶ
πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις
σου, Παρθένε, τοὺς εἰς σέ, Θεοτόκε,
προστρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης
καὶ θλίψεως.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς προστρέχων τῷ Ναῷ σου, Θεοτόκε,
οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ
τε καὶ σώματος, Ἀχραντε;

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος, Οἰκτίρμον,
τῶν Ἀγίων καὶ τῶν ἁνῶ Τάξεων, ἰλάσθητί
μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φείσαι, Σῶτερ, τῶν ψυχῶν τῶν
τεθνεόντων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν
ἡμῶν, καὶ ἄνες, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον, Παρθένε,
χαῖρε στάμνε καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ
Θείου μάννα καὶ φωτός, Θεόνυμφε.

Τριαδικόν.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι,
ἐκβοῶντες φωνὴν τὴν τρισάγιον,
ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ὦ Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα καὶ
Δεσπότην τοῦ κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν
δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη,
χαῖρε κλῖμαξ, χαῖρε θεία τράπεζα, ἡ πάντων
χαῖρε βοήθεια, Δέσποινα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ταῖς πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, τῆς Μητρός
σου τῆς Ἀχράντου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων
σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Σταυρὲ πανάγιε τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς
τῇ δυνάμει σου.

Τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Ζωοδότα,
φώτισόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι, ἵνα
ὑμνῶ σε δι' αὐτοῦ σφζόμενος.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων
καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, σοὺς
δούλους, Σῶτερ, καλῶς διαφύλαξον.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου
Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδρόμου
τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου
φύλαξον.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων,
καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου,
τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Ἅγιοι ἱεράρχαι καὶ διδάσκαλοι τῆς
οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν μεγάλων διδασκάλων,
Βασιλείου σοφοῦ, Γρηγορίου τε καὶ
Ἰωάννου, τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Ἅγιε ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Νικόλαε,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ὀξεῖαν καὶ θερμὴν σου προστασίαν
καὶ τὴν σκέπην, παμμάκαρ Νικόλαε, τοῖς
ὑμνηταῖς σου πλουσίως κατάπεμψον.

Ἅγιοι μεγαλομάρτυρες τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων,
Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρων τε, καὶ
Ἀρτεμίου ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων,
Θεοτόκε, τοὺς δούλους σου φύλαττε, ὡς
προστασία τοῦ κόσμου καὶ στήριγμα.

Ἀγίε ἔνδοξε μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ
καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον,
τοὺς τῇ σκέπῃ τῇ σῇ καταφεύγοντας, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις νόσων ἐλευθέρωσον.

Ἅγιοι προπάτορες τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων προπατόρων,
ταῖς πρεσβείαις, ἀπάντων δικαίων τε, καὶ
τῶν ὁσίων, Χριστέ, ἡμᾶς φύλαττε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, λέγοντες· Τριάς Ἁγία,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα,
καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθέने,
σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς
σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ
τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τοῦ
γένους τῶν Χριστιανῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια

Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς, ὁ πάντας
ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει
Κριτῆς· ἀλλ' ἐπίστρεψον, ψυχὴ, πρὸς
μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κρᾶζουσα σὺν
δάκρυσιν· Κύριε, ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρήσας, Χριστέ, πηγὴν
τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς
Παρθένου σήμερον, τῷ τῆς σῆς εὐλογίας
ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν
ἀσθενούντων, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ
Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε,
Θεοτόκε, Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
ικέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθέने, τῶν χειρῶν
ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν
τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἰτησαι, ἐν τῷ
ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Δύναμις.

ΧΟΡΟΣ

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ΚΖ' (26).

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου·
τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(2:11-18)

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι
ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ
ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν,
λέγων· "Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς
ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω
σε"· καὶ πάλιν· "Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ'
αὐτῷ"· καὶ πάλιν· "Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά
ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός". Ἐπεὶ οὖν "τὰ παιδιά"
κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ
αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν,
ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι
τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι
φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι
ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων
ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ "σπέρματος Ἀβραάμ"
ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα
τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν
Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ
λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς,
δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνῃ σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ΜΔ' (44).

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον
ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος
γραμματέως ὀξυγράφου.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία! Ὁρθοί! Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνῃ πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν!

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ

(Κεφ. ε' 1-4)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς
Ἱεροσόλυμα. ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις
ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ
ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε
στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος
τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν,
ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.
Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ
κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν
πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος
ὑγιὲς ἐγίνετο ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐν οἴκῳ

Ὑπὲρ τοῦ οἴκου τούτου καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐν πλοίῳ

Ὑπὲρ τοῦ πλοίου τούτου καὶ τῶν συμπλεόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως, τῆς κοινότητος καὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἱαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου

μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ
καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης ὁρατῆς
τε καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός· ὁ
φυλάσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός
σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τηροῦσι τὰ σὰ
προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις
ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ
τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ,
οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματούμενος,
ἀλλ' ὑγίαν τῷ σώματι ἀληθῇ ὀρέγων
καὶ λέγων· ἰδὲ ὑγιὲς γεγονός, μηκέτι

ἀμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας
ὀφθαλμοὺς εἰργάσω καί, νίψασθαι
κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας
λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας
ταράττων, καὶ τὴν του βίου τούτου
ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ
τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας
κύματα· Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ,
ὁ δοὺς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι
στολὴν ἐξ ὕδατός τε καὶ πνεύματος, καὶ
διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς
τε καὶ ῥαντισμοῦ τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν
κατάπεμψον. τὸν ῥύπον τῶν παθῶν
ἀποσμήχουσιν.

Ναί, Δέσποτα, δεόμεθα· ἐπίσκεψαι
ἡμῶν, Ἀγαθέ, τὴν ἀσθένειαν καὶ ἴασαι
ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος,
τῷ ἐλέει σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ
τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις
Πατέρων ἡμῶν. μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ
οἰκουμενικῶν Διδασκάλων. Βασιλείου τοῦ
Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἐν ἁγίοις
Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου,
Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρείας· Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων
τῆς Λυκίας καὶ Σπυριδῶνος ἐπισκόπου
Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν τῶν
ἁγίων καὶ ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος
καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν ἁγίων

ἐνδόξων ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους
καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν
Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ,
Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ
Ἑρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους. Μωκίου
καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος·
(τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

[Καὶ φύλαττε, Κύριε, τοὺς δούλους σου
τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, χάρισαι αὐτοῖς
ψυχῆς καὶ σώματος τὴν υἰεῖαν, καὶ τῇ
δουλικῇ σου τοῦτο τῶν χριστιανῶν πολιτεία
ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς.]

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον
τῆς σῆς Ἀληθείας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
καὶ μοναχικοῦ τάγματος καὶ τῆς σωτηρίας
αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν μισούντων
καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονοῦντων
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιστώτων καὶ τῶν
δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων καὶ τῶν
ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι
ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν
αἰχμαλωσίᾳ καὶ βλέψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν,
καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. Ὅτι
σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
(Σοί, Κύριε.)

*Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος, λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν
ταύτην·*

ΙΕΡΕΥΣ (μυστικῶς)

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι
καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα·
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς
κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας
τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον
ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ
τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ
ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς
υἰεῖαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

(ἐκφώνως)

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμός τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν
ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ,
καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

*Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν, εὐλογεῖ τὰ
ὕδατα ἐκ τρίτου, κατὰ γων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὀρθιον,
καὶ ψάλλον.*

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαὸν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαὸν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς

βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα. **(δὶς)**

*Εἶτα, ῥαντίζων σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ παρὸν
Τροπάριον.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξιόους ἡμᾶς
ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα
τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα
ιάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν
εὐλογίαν σου, Ἀχραντε.

*Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν
ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ λαός. Εἴθ' οὕτω ῥαντίζει πάντα
τὸν λαόν, τὸν Ναόν (ἢ τὸν Οἶκον) διὰ τοῦ ἁγιάσματος.*

*Ὁ Ἱερεὺς [ἢ ὁ Χορὸς] ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον,
ὅπερ καὶ πολλάκις λέγεται, μέχρι τῆς ἀπορραντίσεως
δηλονότι.*

Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι
Ἀνάγκυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς
δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες,
παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ· Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς
ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἴδου δέδωκα
ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων
ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ
θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν
μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ
καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε,
δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν
ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν
Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν
ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς
ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ,

καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν
προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυρθῶμεν
Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον
εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε
Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ
σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεινός).

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου, καὶ τῶν δούλων τοῦ
Θεοῦ [...] τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανήγυριν
ταύτην.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ
διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν
καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ,
σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας,
ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου
καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων,

εὐμενῇ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ

ἁγίου τῆς ἡμέρας·) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)